

РЕШЕНИЕ

№ 19438

гр. София, 06.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на
прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **3352** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от
Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните
нарушения и наказания.

„МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е оспорило РЕШЕНИЕ № 725/24.02.2025 г., постановено по
НАХД № 8523/2024 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 19^{-ти} състав. С решението Съдът е
намалил от 600 лв. на 500 лв. размера на наложената с издаденото от началника на Отдел
„Оперативни дейности“ при ЦУ на НАП **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 766525-
F749352/23.04.2024 г. санкция. Дружеството - касатор е санкционирано за нарушаване
изискването на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. „за регистриране и отчитане чрез
фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за
управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин“,
издадена от министъра на Министерство на финансите.

Касаторът твърди неправилност на въззивния съдебен акт, поради: неправилно приложение на
материалния закон; непропорционалност на наложената санкция. Претендира за отмяна на
решението и на НП, или за прилагане нормата на чл. 28 ЗАНН. В съдебното заседание касаторът
не е представяван.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва касационната жалба и заявява искане за присъждане на
юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на

касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{ти} касационен състав, след като анализира приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени в касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Установена и проверена е от състава на районния съд следната фактическа обстановка: при извършена проверка на 14.12.2023 г. в 14:19 часа в търговски обект - магазин „Т-М.“, находящ се в [населено място],[жк], стопанисван от „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД било установено, чрез изведен дневен „Х-отчет“ № 00000000080364 в 15:13 часа, че касовата наличност от дневния оборот, от монтираното фискално устройство, притежаващо функции „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми, е в размер на 1 173, 70 лева; фактическата наличност в касата на търговския обект била 0.00 лева, съгласно изготвен опис на паричните средства от заместник - управителя И. Б., като е установена разлика в касовата наличност, в размер на 1 173, 70 лева; резултатите от проверката са обективирани в Протокол № 0133166/14.12.2023 г., въз основа на който, на 19.12.2023 г. е издаден АУАН, с което на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДДС е наложена имуществена санкция, в размер на 600 лв.

Въззивният съд е проверил в хода на съдебното следствие описаната фактическа обстановка и като приел, че в хода на административнонаказателно производство не са съществени допуснати нарушения на установените със ЗАНН процесуални правила изложил и мотиви за намаляване размера на санкцията с доводи, че: нарушението (противно на приетото с НП) е извършено за първи път; нарушението е с ниска степен на обществена опасност и санкцията, за да съответства на правилото по чл. 27, ал. 2 ЗАНН следва да бъде определена в минималния размер от 500 лв. От друга страна въззивният съд е мотивирал и становище за това, че не се касае за маловажен случай, което да обуславя приложимост на чл. 28, ал. 1 ЗАНН.

Въззивното съдебно решение е правилно и не са налице касационни основания за отмяната му. Касационният съд изцяло споделя мотивите на въззивния и предвид възможността по чл. 221, ал. 2, изр. второ АПК не намира за нужно да ги възпроизвежда.

Според санкционната разпоредба на чл. 185, ал. 2 ЗДДС „лице, което наруши реда и начина за одобряване на типа, регистриране или въвеждане/извеждане във/от експлоатация, или отчитане, или съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискалните устройства...., се наказва с глоба – за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3 000 до 10 000 лв.“. Изречение второ от същата разпоредба указва, че се налагат санкциите по ал. 1, „когато нарушението не води до неотразяване на приходи“. Предвидените с ал. 1 на чл. 185 ЗДДС имуществени санкции за юридическите лица, в приложимата за случая редакция на текста преди изменението (Дв., бр. 106/2023 г., в сила от 01.01.2024 г.) са били в по-ниски размери - от 1 000 до 4 000 лв. Налагайки с процесното НП санкция от 600 лева административнонаказващият орган е приел очевидно, че се касае за „нарушение, което не води до неотразяване на приходи“ (см. чл. 185, ал. 2, изр. второ ЗДДС), с оглед на което странно и неоснователно се твърди с касационната жалба, че този факт, който е в интерес на дружеството не е доказан. В тази връзка не е

налице и „противречие в мотивите на Съда“, както счита касаторът. По отношение невъзможността случаят да бъде квалифициран като маловажен въззивният съд е изложил убедителни и правилни мотиви.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя основателност на претенцията на ответника, за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 и ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лева.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 725/24.02.2025 г. по НАХД № 8523/2024 г. на Софийски районен съд, НО, 19^{-ти} състав.

ОСЪЖДА „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: